GAZETA KRAKOWSKA

Garbacz

Nro 61

W NIEDZIELĘ DNIA 2 SIERPNIA 1801.

Z Wiednia d. 25. Lipca.

J. C. K. M. mianował nayłaskawiey C. K. F. M. L. Jędrzeia hrabię O'Reilly swem szambelanem.

Dla wynagrodzenia i wsparcia wieśniaków tych kraiów, którzy częścią przez ustawiczne woyskowe podwody, częścią też przez nieprzyiacielskie armie konie swoie potracili, będzie z Nayłaskawszego rozkazu J. C. K. M. z zwiniętych teraz przy armiach bagażowych koni, stosowna liczba tychże koni pomiędzy wieśniaków bezpłatnie rozdana.

Tuteyszy zręczny bandażysta i C. K. woyskowy mechanik Sigmund Wolffsohn, zrobioną do lekcyy publicznych dla kollegium medycznego berlińskiego skrzynię apparatów chirurgicznych, z 313 machin, bandaży i obwiiek złożoną, wystawił także w Berlinie na publiczny widok i od tuteyszych Medyków, Chirurgów i artystów otrzymał bezstronną pochwałę. Tameysze kollegium medyczne dało Wolffsohnowi chwalebne świadectwo na pismie względem doskonałości, dokładności i piękności tego apparatu, i procz tego zrobiło do Króla Jmć Pruskiego zalecaiący rapport, poczem J. K. M. nietylko okazał mu w liście gabinetowem swe nayłaskawsze ukontentowanie, ale nadto procz ogłoszoney summy 200 czerwonych złotych, udarował go złotem medalem.

Z Spolletto donoszą pod d. 25 Czerwca co następuie: „Okropne natury zdarzenie przymusiło francuzkie woyska do cofnienia się z Aquilla do Terni. Francuzki kommendant w Rieti napisał względem tego zdarzenia list, który nas strachu nabawił, ponieważ przy panuiącym teraz głodzie, odtąd żadnych żywności nie będziemy mogli z pobliskich okolic dostawać. W tym liście wyraża: „Donoszę wam, Moi Panowie, iż okropne zdarzenie przytrafiło się na drodze od Chieti i Populi. Wysoka gora zapadła się nagle, przez co droga stała się nie do uzycia. Dreszcz bierze patrząc na ten straszliwy i szanowny widok. „Wielu francuzkich officyerów

pisze, że to stało się przez trzęsienie ziemi, że przeszło 500 osób, w liczbie których znayduie się 25 Francuzów, w zwaliskach życie utraciło, że nakoniec rzeka, która przyległe okolice przebiegała, urwiskami zapadłey gory w biegu swem wstrzymaną została, i woda iey niby morze zalała całe okolice. „

Z Paryża d. 13. Lipca.

Onegday pierwszy konsul, który już przyszedł do zdrowia, przyiechał z Malmaison do Paryża, i znaydował się w wieczor na reprezentacyi *Cinny* przez Korneilla. Jego niespodziewane pokazanie się na teatrze sprawiło nayżywszą radość, i aktorowie nie mogąc bydź przed oklaskami słyszanemi, musieli się czas niejaki wstrzymać. Jutro będzie pierwszy konsul zagranicznym posłom audyencyą dawał. — Procz 18 do 20,000 woyska, które się już w Hiszpanii znayduia, poydzie tam jeszcze (mówi dzisieyszy Monitor) ieden korpus od 30,000 ludzi przez Perpignan i Baionnę.

Przez nadzwyczaynych gońcow rozesłano następuiącą odezwę do departamentów, która d. 14 Lipca będzie przeczytana: *Konsulowie Rzepltey do Francuzow.* " Francuzi! Dzień dzisieyszy iest przeznaczony na obchodzenie owey epoki nadziei i chwały, w którey barbarzyńskie urządzenia ustały, w którey przestaliście bydź na dwa ludy dzielonemi, z których ieden był skazany na upokorzenie, drugi do zaszczytow i godności przeznaczony, w którey rząd lenny, a z nim owe liczne nadużycia, które czas wiekow nad waszemi głowami zgromadził, zniszczone zostały. W roku 1790 obchodziliście tę epokę wzgodności zasad, uczuciow i życzeń. Poźniey obchodziliście ią już pod tryumfami, już pod ciężarem kaydan, już pod wrzawą niezgody i fakcyy; teraz obchodzicie ią pod szczęśliwemi widokami: niezgoda ustała, fakcye przyduszone, dobro oyczyzny przewyższa nad wszelki interes. Rząd nieznа innego nieprzyiaciela, prócz nieprzyiacioł spokoyności ludu. Pokoy na stałym lądzie z umiarkowaniem zawarty został; wasza siła i interes Europy zaręczaią iego trwałość. Wasi bracia, wasze dzieci wracaią do waszych domow, wszyscy zaś przychylni sprawie wolności, wszyscy złączeni dla zapewnienia tryumfow Rzepltey. W krotce ustanie gorszące w religii rozdwoienie. Xięga ustaw cywilnych, doyrzała pod mądrą przewłoką naradzeń, zabespieczy waszą własność i prawa. Kosztuycie Francuzi! kosztuycie waszego położenia, waszey chwały i nadziei przyszłości. Bądźcie wierni tem zasadom, i tem urządzeniom, które wasze szczęście sprawiły i stanowią wielkość i dobro waszych dzieci. Próżne obawy nie powinny nigdy waszych spekulacyow i prac przerywać. Wasi nieprzyiaciele nic daley przeciw waszey spokoyności dokazać nie zdołaią. Wszystkie ludy zazdroszczą wam losu waszego. — Dane w Paryżu w pałacu rządowym d. 10 Lipca 1801.

Bonaparte.

Monitor pod d. 11 t. m. mieści w sobie następuiący artykuł, który znowu z piora Bonapartego miał wypłynąć: „ Członek parlamentu angielskiego (P. Windham) i bywszy minister, w krótkich słowach wystawia nam politykę dawnieyszego ministerium angielskiego. Chce z Francyą zawrzeć pokoy i zatrzymać wszystkie kolonie wzięte od woysk angielskich w czasie,

gdy sprzymierzency zatrudnieni byli woyną lądową i roztargnieni roznemi rewolucyami, które w rządach ich następowały. Gdyby rząd francuzki podobnie iak dawnieyszy minister myślał, cały kray Wenecki, Styrya, Karyntya, Karniola, Istrya, Dalmacya &c. w czasie podpisywania przedugodnych punktów w Loeben przyłączoneby były do Francyi. Połowa Rzeszy Niemieckiey, całe królestwo neapolitańskie tegoż doznałyby były losu w czasie zawieranego traktatu pokoiu w Lunewillu. Batawia, Cisalpinia i Szwaycarya podbite od woysk Francuzkich od dawna iuż składałyby były departamenta rzpltey francuzkiey, a dzisiay królestwo portugalskie zamienioneby zostało na prowincyą hiszpańską. Bez zwątpienia, ieżeli prawidło zatrzymania wszystkiego co się zdobyło, ma bydź odtąd zasadą dyplomatyki Europeyskiey, Anglia nic natym nie zyska i długiego bytu obiecywać sobie nie może. Francya przeciwnie ze wszystkich swoich zdobyczów małą tylko ich cząstkę zatrzymała. Woyska francuzkie z kraiow zawoiowanych ustąpiły, ponieważ lud Francuzki pragnie iedynie żyć spokoynie u siebie i zostawić w pokoiu mocarstwa, które mu żyć w pokoiu przeszkadzać nie będą. Niechay minister angielski podobnymi rządzi się prawidłami, a w krotce pokoy przywroconym będzie. Batawia, Helwecya i Cisalpinia są kraiami niepodległemi; Neapol i Portugalia znayduią się wrzędzie mocarstw. Francya powiększyła się naywięcey 5 millionami mieszkańców, a powrociła kraie zamieszkałe więcey niż od 30 millionów ludzi. Te 5 millionów ludności są tylko wynadgrodzeniem za 4 milliony ludności które Austrya przez podział Polski nabyła. Ten bywszy minister niezdaie się bydź większym politykiem niżeli iest jenerałem, i nic niebyłoby nadzwyczaynego gdyby miał tak mało przezorności żeby niewidział, iż ninieysze położenie Anglii iest zupełnie podobne do położenia armii działaiącey przeciw nieprzyiacielowi, gdy dwie lub trzy posiłkowe armie których usiłowania z iey usiłowaniami połączone były pobite od niego zostały. Lecz zachodzi ieszcze coś więcey; w czasie gdy sprzymierzeńcy Anglii na lądzie zwycięzonemi zostali i łączyli się z rzpltą Francuzką, nowe mocarstwa sprzymierzyły się przeciw rządowi Brytańskiemu. Rossya, Szwecya, Dania i Prussy były i są ieszcze w stanie nieprzyiaźni przeciw Anglii. Gdyby nie śmierć Pawła I. bitwa pod Kopenhagą wcale przeciwne wydałaby była skutki nadzieiom tych, którzy ią stoczyć kazali; lecz ieżeli odmiana nowego panowania, ieżeli wspaniała chęć Imperatora Alexandra oznaczenia początku swego panowania powszechną pacyfikacyą, skłoniły go do ułagodzenia części środków przedsięwziętych od iego poprzednika, nie mniey On iednak czuie obowiązki które na niego wkłada potęga narodu iego berłu poddanego i lord St. Helens tak zdolny, przez swoy osobisty charakter, do doprowadzenia do pomyślnego skutku wszystkich dyplomatycznych zleceń sobie powierzonych, nie znayduie wcale w Petersburgu tych skłonności, iakie znaleśdź tam minister angielski spodziewał się. Liczna eskadra Angielska krąży dotąd po Baltyckim morzu, woyska pruskie trzymaią Hannower, i podług systemy dawnieyszego ministra angielskiego, ponieważ cokolwiek się zay-

muie, oddawać się nie powinno, Prussy zatrzymałyby na zawsze Hannower. Ten Elektorat nie znayduie się w żadnym z dwoch przewidzianych przypadków w traktacie Lunewilskim; nie należy ani do Xięcia duchownego, ani do Xcia świeckiego; iest to kray Rzeszy Niemieckiey podległy panowaniu Cesarza Brytańskiego, w rzeczy samey od czasu nadewszystko iak Król Angielski iest Cesarzem nie może chcieć więcey bydź uważanym za członka Rzeszy Niemieckiey. Prawda iest że Anglia wybornie iest wynadgrodzoną za zaięcie Hannoweru i milliony wybierane z niego przez Króla Pruskiego przez magazyny, które znalazła na koloniach duńskich. Coż z tego wszystkiego wnieść można? 1) że gdyby Europa rządzona była od ludzi podobnego charakteru do dawnieyszego ministra angielskiego, długoby woynę prowadzono, byle niebyło mocarstw których woyna kierowana była od ludzi iemu podobnych, bo na ten czas w krotce podbiteby zostały; 2) że nowe ministerium angielskie nie może inaczey okazać swoich spokoynych skłonności, tylko przez podanie systemy rownowagi któraby naywiększey ile będzie można liczbie interessów dogodną była; 3) Że w ninieyszym położeniu narodow żadnego więcey obchodzić nie może nad Anglią wyrzecz się zasady, że przy pokoiu należy to zatrzymać co się w czasie woyny zdobyło; 4) że gdy w narodzie iakim znayduią się ludzie burzliwi i tacy nieprzyiaciele ludzkości że pragną wieczney woyny i wyniszczenia, trzeba się wystrzegać nietylko przypuszczać ich do styru rządu, ale nadto odłączyć ich należy na lat kilka od ich familiy od ich oyczyzny i wysłać na kutrach na blokowanie portów w pośrzod burzy morskich, albo wysadzić ich w pośrzód pustyn Arabii, albo na pobojowisko w dzień bitwy konaiącemi i trupami okryte, ieżeli wszelkie uczucie ludzkości jeszcze w ich sercach nie wygasło, wyrzekną się bezwątpienia swoich okrutnych prawideł. Zawsze widziano że ludzie wołaiący z całą mocą swoiego głosu w zgromadzeniu: woyna aż do śmierci, s ichorzami którzy nigdy niewyszli z łona miękkości; ponieważ człowiek waleczny walczy dla honoru sławy, i dobra swoiey oyczyzny, a staranie swoie i wszystkie usiłowania łoży nato, aby narody do uczuciów braterstwa zgody i sprawiedliwości, doprowadził. „

Tenże Monitor pod d. 12 zawiera w sobie: "Ostatnie depesze, które od kontra admirała Gantheaume do końca Prerial (19 Czerwca) odebrano, były zaspakaiaiące. Wszystkie wieści, które angielscy agenci o bitwie na śrzodziemnym morzu rozgłosili, są zmyślone. Listy z Konstantynopola pod d. 1 Maia nie mogły o wypadkach bitwy między W. Wezyrem i jenerałem Belliard zaszłey, donieść, gdyż ta dopiero 18 Maia stoczon była. Wiadomość więc o niey nie mogła do Konstantynopola iak d. 4 lub 5 Czerwca przybyć. — Naywiększa wyprawa z Bombay, która do Suez miała wylądować, składa się z iednego tylko okrętu admirała Blankett z 260 Anglikow i Sipaiów. — Wiadomość o attaku Gwadelupy przez Anglików nie ma żadney pewności. — Kupa angielskich agentow zalewaią Niemce; złe swoie marzenia rozsiewaią za wiadomości pewne. Anglicy cieszą się tem, względem pokoiu i dobrego porządku, który na stałym

łądzie zaczena powracać, iż rozsiewąią fałszywe wieści. — Już Król Neapolitański i Papież rzekaią się swych kraiow; lecz ci monarchowie nie wezwą ich zapewne za swych doradcow. Przeciwnie obie te okolice, które tyle nieszczęść wycierpiały, zaczenaią teraz spokoyności kosztować. — Już robią śmieszne noty, które temu lub owemu posło wi przypisuią. Posłowie iednak ci dosyć są dawno na urzędach, ażeby sobie pozwolić mogli takie natręctwa pisać, i nie można nawet przypuścić, ażeby pierwszy konsul mogł ich ścierpieć. — Lecz szczegolniey złość ich pokazuie się względem wykonania artykułow traktatu lunewilskiego, ściągaiących się do maiących zayść w Niemczech odmian. Król Pruski iest niekontent i prawie gotowy do uchwycenia broni. Pewnie monarcha ten iest Xciem duchownym, którego 7 artykuł lunewilskiego traktatu obraża. Tym czasem Krol Pruski za porozumieniem rządu francuzkiego obsadził Hanower. — Mamyż i na resztę fałszywych wieści odpowiadać, i przytoczyć, że Król Etruryi raczey do Neapolu, niż do Florencyi się uda? — Król Toskański będzie w Toskanii panował. W. Xżę Ferdynand odbierze wynadgrodzenie w Niemczech, które mu traktatem lunewilskim wyznaczone i od Rzeszy i wszystkich europeyskich mocarstw przyznane zostało. — Krol Sardyński z własney swey chęci opuścił stały ląd i przeniosł swoy dwor do Cagliari. — Niechay Anglicy stały ląd zostawią w pokoiu! Niechay zamiast trwonienia tyle pieniędzy, ulżą raczey podatki i taxy ludu! Każda z śmiesznych tych wieści kosztuie taxę iedney ich wsi. Znamy nawet we Francyi wiele ludzi, którzy angielskie pieniądze odbieraią, a co większa odbieraią ie bez przestępstwa, bo za pozwoleniem policyi.,,

Ob. Garnerin pisze: Ballon który mnie uniesie z 3 innemi osobami w uroczystość 14 Lipca, poda mi sposobność do odbycia długiey podroży powietrzney, ktora iest od dawnego czasu moim zamiarem: ulot ten, poprzedzony 4 innemi balonami, będzie naypięknieyszym widokiem, iakiego ieszcze nie widziano, przynaymniey zrobię to wszystko co do mnie należy, dla dopełnienia w tey mierze życzeń ministra wewnętrznego.

Kardynał Consalvi dokonał szczęśliwie poselstwa, które mu S. Stolica do naszego rządu zleciła, i wkrótce ztąd wyiedzie. — Mennica wybiła srebrne i miedziane medale na pokoy lunewilski. Na iedney stronie znayduie się głowa pierwszego konsula, z napisem: "Bonaparte Pierwszy Konsul Rzepltey Francuzkiey.,, Na drugiey osoba stoiąca, trzymaiąc w iedney ręce roszczkę oliwną, w drugiey trąbkę, z napisem: "Pokoy Lunewilski.,, Od rewolucyi nie bito pięknieyszego medalu; głowa pierwszego konsula iest bardzo podobna. Ob. Audrieux wygotował ten medal. — Papiery rządowe podniosły się znowu do 44¾ frankow.

Dnia 14. Lipca.

Dziś obchodzona tu była w przepisanym sposobie uroczystość 14go Lipca. — Wczoray pierwszy konsul prezydował w radzie stanu.

Flotylle nasze, które z różnych portow wypłynęły i baczności Anglikow uszły, połączyły się wszystkie w Dunkierce. Liczba woysk naszych na brzegach między Nieuport i Bologne codziennie się pomnaża, i większa ich część iest w gotowo-

ści na pierwszy rozkaz wsiąść na okręty. Tym czasem negocyacye z Anglią daley się ciągną, i przybyły tu angielski agent P Merry, zaczął iuż naradzenia z ob. Caillard, który tymczasowo zawiaduie interessami zewnętrznemi. Z naszey strony iesteśmy do pokoiu i do woyny przygotowani, na co z tego dwoyga skłoni się angielskie ministerium. — Podniesienie naszych papierów przypisuią szczególniey uzdrowieniu pierwszego konsula; dziś stoią 46 fran. — Radzca stanu Nomperande Champigny, idący na posła do Wiednia, był dawniey hrabią, officyerem marynarki, i deputowanym pierwszego zgromadzenia narodowego. Za Robertspierra siedział długi czas za swe umiarkowane zdania w więzieniu. — Pani Hamelin, żona kapitana iedney z dwoch fregat wyszłych na odkrycia pod kapitanem Baudin, odebrała przez duński okręt list od swego męża, w którym iey donosi o przybyciu na wyspę francuzką d. 16 Maia. Wszyscy ludzie na tey eskadrze są weseli i zdrowi. — Na ulicy Hasard cała familia została d. 10 konfiturami wytruta. Gdy urzędnik bespieczeństwa do domu wszedł, oyciec, matka i corka iuż byli pomarli; syn, który mnieyszą może ziadł dożę, żył ieszcze. Dano mu zaraz potrzebny ratunek, ale nie można go było uratować. Domyślaią się, że to nieszczęście pochodzi z gryszpanu, który usiadł się w rondlu, w którym cukierki smażone były. — Minister wewnętrzny wezwał wszystkich snycerzy do zrobienia wzoru, maiącey się dorobić ręki, którey do statui Laocoon brakuie. Ten, który mu nadgroda będzie przyznana, dorobi tę rękę z marmuru i otrzyma za nią 10,000 fr. Rząd dostawi mu procz tego ieszcze swego marmoru. — Dnia 10 trybunat miał posiedzenie, na którym nowego prezydenta obrał i posiedzenia swoie do 20 Lipca zawiesił. Curée iest iego prezydentem.

Z Ratysbony d. 12. Lipca.

Minister dyrektoryalny moguncki podał ministrom seymu plan, podług którego ma bydź mianowana deputacya z 12 państw Rzeszy, to iest: Moguncyi, Czechow, Saxonii i Bawaryi; z kollegium Elektorow: Austryi, Magdeburga, Bremen, Würtemberga, Würzburga i hrabiow religii ewangielickiey; z kollegium Xiążąt; z dwoch miast Rzeszy i trzeciego kollegium. Ta deputacya będzie miała polecony sobie interess wynadgrodzeń i dzieło swoie seymowi do potwierdzenia poda.

Z Londynu d. 14. Lipca.

Przez ostatni z Lizbony pakiebot, który d. 11 po 8 dniowey podroży do Falmut przybył, odebraliśmy następuiący list od iednego podrożnego, który znaydował się na zabranym nie dawno przez francuzkiego korsarza pakiebocie (Gower):

Z Lizbony d. 29. Czerwca 1801. " W ostatnim moim liście doniosłem WPanu, iż zabraniśmy byli i do Kadyx zaprowadzeni. Kapitan i officerowie korsarza nader grzecznie względem nas się zachowali. W Kadyx znaydowało się 6 liniowych okrętow gotowych do wypłynienia pod rozkazami admirała Mesaredo, który dopiero co z Brest powrocił. (Są to te same okręty, które były w Ferrol) Procz tego znayduie się w Kadyx 6 innych okrętow liniowych, które Hiszpanie Francuzom darowali. Te okręty zostaią pod rozkazami kontra admirała Pelley, który dowodził fregacie, na którey Bonaparte z Egiptu powrocił. Ta eskadra odebrała na 2 frega-

stach francuzkie maytki z Francyi, które na prozno przez 2 liniowe okręty angiels: przy Kadyx ścigane były. Daley w Caraccas o 2 morskie mile od Kadyxu znayduie się 12 liniowych okrętow. Caraccas iest to w Hiszpanii, co Woolwich w Anglii. Wszystkiego dokładaia, aby te okręty iak nayprędzey postawić w gotowości do wypłynienia. Dnia 8 Czerwca jenerał Desmoulins przybył do Kadyx, dla dowodzenia francuzkiey i hiszpańskiey armii, która przez Algardien ma wkroczyć do Portugalii. Desmoulins dowodził pod jenerałami Massenę i Dessaix w Szwaycaryi i Marengo, i iest ieden z tych, którzy weszli do rady w St. Cloud, gdzie o mało przez Arenę przebitym nie został. Za przybyciem moim do Lizbony dowiedziałem się, że pokoy w Badajoz podpisanym został. Podstawy tego pokoiu, które Francya i Hiszpania podały, są: 1) Zamknięcie portow dla wszystkich angielskich statkow i konfiskata angielskich własności. Zezwolone. 2) Osm mill. Crusadow (32 mill. zł. pol.) dla Francyi. Zezwolone. 3) Ustąpienie prowincyi Algardien dla Hiszpanii. Odmowione. Po długich iednak umowach ustąpiono prowincyi Olivenza dla Hiszpanii. 4) Wolna żegluga dla Francuzow do połnocney Brazylii z Kaienny. Zezwolone. 5) Osadzenie miast portugalskich przez 20,000 Hiszpanow i 10,000 Francuzow i tych kosztem Portugalii utrzymywanie. Odmowione z tego powodu, że przed kilku miesiącami Francya proponowała tylko rozciągnienie kordonu z woysk hiszpańskich i francuzkich na granicach Portugalii, których utrzymywanie do Portugalii należć miało, i w ten czas tylko te woyska miały osadzic portugalskie miasta, gdyby Portugalia nieiakie posiłki dawała Anglikom, tudzież, że portugalski negocyator nie wie coby odmienić mogło zdanie francuzkiego rządu. Gdy Lucyan Bonaparte nic o tem nie wiedział, i uwagi P. Pinto za rozumne uznał, podpisano tedy pokoy d. 7 Czerwca z strony Francyi, Hiszpanii i Portugalii. Oba ostatnie mocarstwa iuż go nawet ratyfikowały, ale wątpią żeby go rząd francuzki bez zezwolenia na ten punkt ratyfikował. — Dnia 9 Czerwca przyszła tu wiadomość o podpisaniu pokoiu. Pierwszy minister Don Rodriguez de Souza udzielił iey dyplomatycznemu ciału. Pytano się go o warunki; on odpowiedział, że ich nie wie. To było powodem angielskiemu posłowi Panu Frere do podania noty portugalskiemu ministrowi z przełożeniem, iż bez rady Anglii nie należało Portugalii zawierać pokoiu. Zaraz po podaniu tey noty P. Frere pisał do angielskiego konsula P. Arouthnot prosząc go, żeby uwiadomił mieszkaiących w Portugalii angielskich kupcow, iż na mocy zawartego między Hiszpanią, Francyą i Portugalią pokoiu, ktory według wszelkiego podobieństwa szkodliwem będzie dla W. Brytanii i mieszkaiących w tym kraiu kupcow, polityka wymaga, aby wszyscy poddani W. Brytanii w gotowości byli do odiazdu na pierwszą wiadomość. List ten był na giełdzie oznaymiony, i wielkie wrażenie w publikum uczynił, dla czego Don Rodriguez udał się do P. Frere, przełozył mu nieprzyzwoitosć tego listu, ponieważ Xżę Regent zapewnił powtornie angielskich kupcow o swey protekcyi. Oba ministrowie ugodzili się żeby następuiący list na giełdzie był ogłoszony:

Konsul angielski do poddanych W.

Brytanii, mieszkaiących w Portugalii, d. 14 *Czerwca.* Lubo domyślamy się, że artykuł między Francyą, Hiszpanią i Portugalią zawartego pokoiu, zmierza do zamknięcia portugalskich portow dla Anglikow, mam iednak ukontentowanie uwiadomić Was, że Xiążę Regent zaręczył uroczyście swoią protekcyą dla wszystkich własności, które w Portugalii macie, życzy sobie i żąda aby to w Portugalii mieszkaiącym poddanym oznaymionym było. — Wczoray w wieczór d. 28 Czerwca przywiozł kuryer niespodziewaną wiadomość dworowi, że armia francuzka pod jenerałem St. Cyr w liczbie 24,000 ludzi, przez Salamanka wkroczyła do Portugalii, i otoczyła twierdzę Almeidę, która między Oporto i Lizboną, 30 mil francuzkich od ostatniego mieysca oddalona leży. Nie masz tam żadney portugalskiey armii, żeby się jenerałowi St. Cyr oprzeć mogła, gdyż głowna armia pod Xiążęciem Alfonsem stoi przeciw armii hiszpańskiey w Abrantes, a druga na granicach Galicyi pod margrabią la Roziere, emigrantem francuzkim, przeciw drugiey armii hiszpańskiey pod hrabią St. Simeon; zaczem droga jenerałowi St. Cyr iest do Lizbony otwarta. Z tego poruszenia armii francuzkiey pokazuie się, iż prosto z Paryża do jenerała St. Cyr rozkazy posłane zostały. Względem ratyfikacyi pokoiu, nie można przez Badajoz, gdzie się ieszcze negocyatorowie znayduią, przed d. 4 Lipca odebrać wiadomości. — Admirał Saumarez znayduie się tu z 6 liniowemi okrętami i popłynie do Kadyx. — Lucyan Bonaparte i iego szwagier jenerał Leclerc przybędą tu skoro pokoy zaratyfikowany zostanie. „

W sobotę d. 11 Lipca o godzinie 9 w wieczór lord Hawkesbury posłał następuiący list do ozna mienia prezydentowi Londynu: Milordzie! Mam szczególnieysze ukontentowanie donieść WPanu, że kapitan Blake kutru Dispatch w tym momencie z Petersburga przybył, i na d. 17 Czerwca przez hrabiego Panin i lorda St. Helens między JJ. Mością i J. K. Brytańską Mością podpisaną ugodę przywiozł, przez którą wszystkie porozumienia między obiema mocarstwami po przyiacielsku zagodzone zostały. — Królowie JJ. Duński i Szwedzki wezwanemi zostali do przystąpienia do tey ugody.

Hawkesbury.

Z Torbay donoszą pod d. 11 Lipca, że eskadra wyprawna znowu na morze wyszła. Składa się ona z 4 woiennych i 6 przewozowych okrętów. Regiment 85 znayduie się na niey wraz z oddziałem artylleryi. Jest dowodzona przez półkownika Clinton, i zapewniaią że iest do Brazylii przeznaczona. Nasza kanałowa flotta pod admirałem Cornwallis, która przymuszona była opuścić stanowisko przy Brest znowu go d. 9 Lipca zaięła. — Do Jerssey i Gwernsey przybyły z Irlandyi 3 regimenta hollenderskie w naszey służbie będące, a zato angielskie woyska tam będące powrocą do Anglii. — Korrespondencya między Dower i Kale trwa ciągle. Port Hawru, gdzie francuzka eskadra z woyskiem liniowem do wyprawienia w gotowości stoi, iest od admirała Pellew blokowany. — Admirał Campbell przybył tu na Hamburg z Egiptu. — Xżę Kondeusz do Londynu przybył. — Cena chleba znowu w gorę poszła. — Z Sheernes wyszła kupiecka flotta pod zasłoną woiennych okrętów na baltyckie morze. — Papiery stoią dziś 6 ½ za sto.

DODATEK
DO N^{ro} 61.
GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 2. SIERPNIA 1801.

Z Brynu d. 25. Lipca.

Podług listu z Konstantynopola pod d. 25 Czerwca, Anglicy złapali znowu francuzki statek z depeszą od kommendanta Alexandryi do pierwszego konsula w Paryżu, w którey wystawia smutne położenie woysk francuzkich. Spodziewaią się zatem, że poddanie się tey twierdzy, rownie iak Kairu w krotce nastąpi. Urzędowne wiadomości które Porta z Egiptu otrzymała, zachodzą do 2 Czerwca, i donoszą o złączeniu się W. Wezyra z kapitanem basza, tudzież o zwycięztwie przez W. Wezyra nad jenerałem Menou otrzymanym, nie kładąc iednak żadnych szczegółów. (To zwycięztwo zdaie się bydź to samo, o którymeśmy w Nrze 59 gazety naszey pod artykułem z Ratysbony donieśli.) — Dway szwedzcy officyerowie, ktorzy od 6 lat naylepsze okręty dla Porty budowali, zostali ieszcze raz od W. Sułtana udarowani i do Sztokolmu odiechali.

Nie zawiedliśmy się w naszem mnie maniu, kiedyśmy ostatnią razą utrzymywali, że Pasman Oglu zamykaiąc się w swey twierdzy ma iakieś wielkie przedsięwzięcie na celu. Wykonał iuż ten wielki zamach: zniosł blokadę Widdynu, woyska W. Sułtana częścią pobite, częścią w rozsypkę poszły. Dla tem łatwieyszego wykonania swego planu, rozkazał Pasman Oglu znaczney liczbie swych nayzaufańszych ludzi przeyść na stronę nieprzyiaciela, potem z resztą swey załogi zrobił mocną wycieczkę, podczas którey gdy woyska tureckie przeciw niemu na przod wystąpiły, oderwali się od nich owi zbiegowie i wzięli im tył. Tym sposobem oblegaiący korpus przyszedł między dwa ognie, który tak był okropny, ze większa go część na placu poległa, a reszta zaledwie ucieczką potrafiła się uratować.

Nie cała wielka karawana (iak iedna węgierska gazeta donosi,) ale część tylko iey wyszła ostatnich dni z Belgradu do Macedonii. Ta tedy część została o 3 mile od Nissy od bandy 28 łotrów napadnioną i w połowie złupioną. Liczba podrożnych i eskortuiących przewyższała w prawdzie liczbę łotrów, ale nieszczęście, chciało, żeby znacznieysza iey część ruszyła w ten czas, kiedy druga ieszcze spoczywała, i podrożni iey w głębokiem zanurzeni byli śnie. Ci więc iak zazwyczay bywa, przestraszeni hukiem strzelby zaraz po uciekali; 5 iednak z podrożnych kupców legło na placu, a 6ty na to tylko przy życiu został, aby zawieziony do Nissy, opowiedział iak się rzecz miała, i tam skonał. Zdobycz, którą rozboynicy przy

łych tylko 6 osobach znaleźli musi bydź wielka, gdyż przy iednym tylko 4200 czer. zł. holl. zabrali. Z towarów nic nie wzieli tylko 3 postawy sukna. Czyli pierwey wyszła część karawany szczęśliwie swą odbywa drogę, ieszcze nie wiadomo. Kupcy Zemlinscy i Belgradcy bardzo są tym przypadkiem zmartwieni, i postanowili na przyszłość towary swoie przez Tryiest woda przesyłać. — Do Zemlina przybył Turek, który się z niewoli francuzkiey sam wykupił, i na czas teraźnieyszey woyny przyiął służbę w cesarskiey armii. Turek ten powracaiąc do swey ziemi mowi dobrze po niemiecku i po francuzku, żyie iak chrześcianin, lecz nie odstąpił swey religii chociaż iey nie zachowuie zwyczaiów.

Z Hagi d. 17. Lipca.

Jenerał Wiktor odda znowu kommendę nad woyskami francuzkiemi w naszey Rzepltey jenerałowi Augereau, który w tym tygodniu iest z Paryża spodziewany. Mniemaią, że przywiezie z sobą niektóre wielkiey wagi rzeczy. — Brat jenerała Daendels został także reprezentantem do ciała prawodawczego obrany; ale nieprzyiął. — W Harlingen werbuią wiele maytkow dla osadzenia liniowego okrętu Schrikserwetter. — Konsyliarzowi Barra, który do Belgii posłany został dla sprzedania dobr Arcy Xcia Karola, oświadczono z francuzkiey strony, iż w żadne nie mogą z nim wchodzić negocyacye, poki wprzod nie będzie z listy emigrantow belgickich wymazany. — Dnia 13 Lipca rzemieślnicy zrobili w Osnabruk rozruch, który iednak za pomocą siły woyskowey wkrótce uśmierzony został. Kilka osob utraciło w tym razie życie lub były ranne mi. W Düsseldorf podobnez zaszły rozruchy, ale przez woyskowość przywrocona została spokoyność.

Z Bayreuth d. 10. Lipca.

Stosownie do nadesłanego rozkazu królewskiego d. 8 b. m. do tuteyszey Regencyi, tegoż samego dnia zaaresztowano 7 emigrantów francuzkich z imienia i przezwiska wyrażonych. Po zapieczentowaniu w ich przytomności ich papierów i rzeczy, poprowadzono ich do nowego zamku, gdzie każdy z nich iest strzeżony od iednego unteroffcyera i 3 żołnierzy; każdy z nich w oddzielnym siedzi pokoiu; nie dozwalaią im używać narzędzi ostrych i naywiększe iest baczność aby się pomiędzy sobą nie porozumiewali. Osoby zatrzymane są następuiące: hrabia Precy bywszy kommendant w Lionie, i syn iego; Lawerin bywszy jenerał w służbie francuzkiey, a poźniey w armii Xżąt francuzkich; Durach i Macean bywsi officyerowie w służbie francuzkiey, a pożniey w armii Xżąt pułkownik Gourbaum którego prawdziwe przezwisko iest la Chapelle; St. Felix nazwany Kaufman, bywszy dowodzca Szuanów. Ten ostatni w momencie gdy go aresztowano miał powiedzieć; „Umieram za Króla moiego.„ Rozkaz nadesłany z Berlina rozściągał się także do 8go Francuza, którym mienią bydź Pichegru który się przezwał Peterte; lecz ten przed 10 dniami zniknął. Wnosić należy że te aresztowania nastąpiły na żądanie rządu francuzkiego.

Od brzegow Menu d 15 Lipca.

Podług gazety Frankońskiey emigranci w liczbie 7 przytrzymani w Bayreuth są obwinieni o należenie do spisku d. 23 Grudnia roku zeszłego przeciw pierwszemu konsulowi ukonowanego. Podług innych

doniesień 8smy emigrant któremu z więzienia uciec udało się nie był Pichegru, lecz pieiaki Deschamps. Dowiaduiemy się od niższego Renu że 500 husarów pruskich regimentu Golking i ieden batalion fizylierów maią zaiąć granice Xstwa Berg i brzeg prawy Renu w tey stronie. Inne woyska korpusu ienerała Blucher miały się udadź do okolic Rees i Emmerich; lecz później odebrały rozkaz pozostania na mieyscu swoim. Pozawczoray przybyło do Hildeiheim dwa bataliony woysk palatynskich i te tam załogą stać będą.

Z Medyolanu d. 4. Lipca.

Jenerał kommenderuiący Moncey o statniey środy przybył tu z Kremony i tegoż dnia z członkami rządu odprawił konferencyą. Powszechnie mniemaią że ta konferencya ściągała się do nowego układu tyczącego się woyska; każdy żołnierz odbierać będzie odtąd zamiast chleba i wina 8 soldów na dzień. Nowa kontrybucya od 1 miliona włożona na kupców i 500,000 włożona na właścicielów będzie obrocona na zapłacenie tego żołdu.

Minister Peiet wezwał wszystkich nabywców dobr narodowych aby się stawili w kancellaryi umyślnie na ten koniec utworzoney dla okazania prawności iakie maią dobr nabytych. Stosownie do uczynionego oświadczenia od tego ministra srzodek ten nie ma innego zamiaru tylko zapewnienie właścicielóm spokoynego posiadania dobr nabytych.

Z Bruxelli d. 12. Lipca.

Statek neutralny pozawczoray przybyły do Flesingi z Anglii, przywiozł następuiące szczegóły: Przygotowania i poruszenia czynione na brzegach zacząwszy od Hawre-de Grace aż do Texel naywięksą w tym momencie rząd angielski nabawiaią niespokoynością; wydano rozkaz uzbroić wszystkie statki woienne znayduiące się w portach naprzeciw tych części lądu leżących, i wysłać ich iak nayprędzey na wzmocnienie rożnych eskadrow. Dzień i noc pracuią w portach angielskich położonych nad morzem północnym, nad sypaniem szańcow w mieyscach, które łatwego wylądowania dozwalaią; codziennie przybywaią woyska i millicye dla strzeżena w tych mieyscach brzegow.

Donoszą od granic Rzepltey batawskiey, że rożne korpusa woysk francuzkich stoiące w Bergen op Zoom, Breda, Gertrudenburg, Bois le Duc, tudziesz tamteyszych okolicach odebrały rozkaz aby były w gotowości do ruszenia za pierwszym znakiem; mniemaią, że woyska te do północney Hollandyi są przeznaczone.

Wystawiaiący powozy Simon w mieście naszym, w tym momencie pracuie nad wspaniałym powozem dla pierwszego konsula, tudzież nad drugim naywytworniey szym dla żony iego.

Z Moguncyi d 15. Lipca.

Rocznica 14 Lipca, uroczystość pokoiu i przyłączenie 4 departamentów lewego brzegu Renu do rzpltey francuzkiey obchodzone tu były z wielką okazałością. O godzinie 6 zrana huk armat i odgłos wszystkich dzwonów zapowiedziały uroczystość. O godzinie 8 urzędy cywilne i woyskowe zgromadziły się na ratusz; o godzinie 9 ruszyło całe zgromadzenie urzędów i zebranego ludu i udało się na plac wolności. W srzodku tego placu był postawiony ołtarz oyczyzny, nad którym wznosiła się figura Kolossalna wyobrażaiąca rzpltę trzymaiącą w ręce rozszczkę o-

)2(

liwną. Jeneralny sekretarz prefektury miał mowę po ktorey przeczytał traktat pokoiu Lunewilskiego i ustawę przyłączaiącą 4 departamenta do rzpltey francuzkiey. Obywatel M fsdorff tymczasowy prefekt miał także mowę w ięzyku francuzkim i niemieckim. Orkiestra żołnierska grała potym stosowne do uroczystości arye, poczym całe zgromadzenie powrociło do ratusza. O godzinie 6 w wieczor duchowieństwo katolickie w kościele S. Piotra śpiewało. *Te Deum* O godzinie 7 był teatr. O godzinie 9 muzyka grała znowu na placu wolności. Ołtarz oyczyzny i wszystkie publiczne mieysca i ulice oświecone były. Dany poźniey bal uroczystość tę zakończył.

DONIESIENIA.

Przez Ces. Kro. Galicyi zachodnie szlachecki sąd Krakowski do wiadomości podaie się, iż dobra Bruża, w cyrkule Radomskim leżące, do mafsy kridalney Piotra Ożarowskiego należące, przez publiczną licytacyą na rok ieden w arendę puszczone będą.

Ktorzy więc rzeczone dobra arendować sobie życzą, na dzień 25 Sierpnia r. b. o godzinie 9 z rana do tuteyszego sądu stawić się maią.

Wrescie każdemu wolno będzie, warunki arendowania w tuteyszey registraturze przeyzrzyć. W Krakowie dnia 7go Lipca 1801.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. Galicyi zachodniey sądu szlacheckiego Krakowskiego.
Slaupenski mp.

Kitayka lecząca rożne Choroby.

Ta kitayka iest szczegolną w swoim sposobie leczenia, i przez rozmayte akademie, tudzież wielu sławnych zagranicznych lekarzow otrzymała approbacya. Wyciąga ona z ciała wszystkie zepsute soki, iako to w podagrze, chiragrze, puchlinie, wrzodach, na czerwoność z zapaleniem, na bole głowy i bokow, tudzież na cieczenie z oczu. Umacnia miaoowicie słabe nerwy, a ieżeli to z paraliżu pochodzi, naowczas kitayka ta znosi słabość przez dzielność swoią kiedy pacyent nerwy swoie przez używanie *comptoor opium*, przez puszczenie krwi, i bańki osłabił. Można także zapewnić każdego podagrę i chiragrę cierpiącego, ktory wiele kamfory nie używał, iż ta kitayka bole w czasie 12 godzin odeymie, i wszystkie humory stwardniałe rozpędzi. Liczne skutki tey kitayki doświadczone w obu Gallicyach Zachodniey i Wschodniey okazuią iey dobroć Para pończoch z tey kitayki robionych kosztuie 6 ryń., szkarpetki, rękawiczki, czepki nocne, pułkaftaniki na grzbiet po 3 ryń. Rękawek kosztuie 4 ryń. rownie iak łokieć tey kitayki. Listy i pieniądze adresuią się franko do Pana F. G. von Schültz Pr Lieut; mieszkaiącego w Norimberdze, a w kommifsie ma P. Henryk v. Saar C. K. Oberpocztamtu Officer.

Per Magistratum Cæs. Reg. Urb. Met. Cracoviæ omnibus, & singulis, quorum interest, medio præsentis edicti notum redditur, quod pertractatio substantiæ post Rndum Franciscum Juraszewski Vicarium Luborzycensem relictæ hic judicii die 22 Augusti a. c. hora 10 ante merid. afsumetur. Omnes proin, qui ad altiusfatam massam sive via crediti, sive via succefsionis jus aliquid se habere existimarentur, singularius vero noti succefsores, utpote Marianna & Constantia Tokarskie, tum creditores Catharina Kaczorka, Joannes Dorożowski, Bartholomæus Wymyssowski,

Hyacynthus Korcale ad in supra dicto die loco, & hora comparendum, jura, & prætensiones educendum certo comparituri sub via præclusi citantur.

Datum Cracoviæ die 30 Junii 1801.

J. Gellinek.
W. Bartsch.
T. Krzyżanowski.

Ex Consilio Mgstrus. C. R. Urbis Metropls. Cracoviæ.
Josepus Holm Lein.

Dnia 27 Augusti r. b. zrana o godzinie 9 w C. K. Niepołomskiey dobr kameralney dyrekcyonalney Kancellaryi do państwa Niepołomic należące Karczmy wraz z gruntami naywięcey daiącym przez publiczną licytacyą na trzy po sobie następuiące lata, iako to a 1ma Januarii 1802 aż do ostatniego Decembris 1804 w arędę wypuszczone będą iako to:

	Do tych zenależące grunta		Czynsz od gruntow		Czynsz z karczmy		w Summie	
	Kor.	gr.	fr.	xr.	fr.	xr.	fr.	xr.
W Niepołomicach murowana Karzma	19	$6\frac{2}{8}$	24	32	149	$44\frac{4}{8}$	174	$16\frac{4}{8}$
na Podgrabiu.	3	5[illegible]	6	30	10	30	17	
Wolabalorska	7	18	15	$2\frac{7}{8}$	46	$27\frac{1}{8}$	61	30
Zabierzow	12		13	$7\frac{4}{8}$	105	$22\frac{4}{8}$	118	30
Wolazabierzowska	12		13	$7\frac{4}{8}$	45	$22\frac{4}{8}$	58	30
Grobla	11	3	16	$25\frac{4}{8}$	28	$4\frac{4}{8}$	44	30
Trawniki	1	18	12				12	
Swiniarow	4	25	3	$17\frac{7}{8}$	43	$57\frac{1}{4}$	47	15
Drwinia	6	30	13	$8\frac{5}{8}$	8	$51\frac{3}{8}$	22	
Dziewin.	9	15	14	$1\frac{2}{8}$	30	$58\frac{6}{8}$	45	
Mikluszowice	15	10	24	$27\frac{6}{8}$	56	$2\frac{2}{4}$	80	30
Gawłowek					46	10	46	10
Poszyna	22	14	28	$3\frac{2}{8}$	104	$31\frac{6}{8}$	132	35
Damiania	11	14	18	$51\frac{4}{8}$	171	$8\frac{4}{8}$	190	
Stanisławice	9	20	8	$57\frac{4}{8}$	115	$17\frac{4}{8}$	124	15
Klaiowska przy Lesie	2	4	3	$31\frac{3}{8}$	17	$13\frac{5}{8}$	20	45
Klaiowska w Wsi					15	$22\frac{1}{2}$	15	$22\frac{1}{2}$
Książnicach murowana karczma	24	2	40	49	236	11	277	
Targowisko	13	16	20	$15\frac{4}{8}$	132	$44\frac{4}{8}$	153	
W Niepołomicach przeszła zwana Komora	8		13	$57\frac{2}{8}$	59	$2\frac{6}{8}$	73	

Ochotę licytowania maiący, maią 10tą część fiskalney ceny za vadium przy licytacyi złożyć, bez ktorego nikt do licytacyi przypuszczonym nie będzie. Tudzież wszyscy skarbowi dłużnicy od licytacyi wyłączaią się.

W Niepołomicach dnia 1 Junii 1801.

Krommer.

Rewers kantoru Pruskiego Warszawskiego na srebra stołowe waloru 18.000 zło. w depozyt złożone, po niemiecku z specyfikacyą gatunku sztuk i wagi spisany na rzecz JW. Pieniążka podkomorzego Lwowskiego, orderów polskich kawalera służący, w roku przeszłym w Oktobrze datowany dnia 25 Czerwca roku teraźnieyszego w Ostrowcu podczas Jarmarku posłańcowi wysłanemu z Przepiorowa do Warszawy razem z listem (do W. Pieniążka pisarza sądowego) i w nim bankocetlami, czyli ukradziony z kieszeni, czyli też zgubiony przez posłańca został; uprasza się wszystkich JOO. JWW. Panów, i wszelki go stanu ludzi (ieżeliby się wspomniony rewers gdzie znaydował, lub ziawił) o doniesienie na pocztę Opatowską, lub do Dembicy.

Dnia 27go Augusti r. b. w C. K. Niepołomskiey dobr kameralney Direkcyonalney kancellaryi propinacya na trzy posobie następuiące lata to iest a 1ma Januarii 1802 aż do ostatniego Decembris 1804 z niżey wyrażonych dobr z wyłączeniem Poguizdawskiey propinacyi ktòra tylko na ieden rok to iest od 24 Junii 1801 aż do 23 Junii 1802 przedpołudniem o godzinie 9tey z rana naywięcey daiącemu w arendę wypuszczona będzie iakoto:

	Prætium fisci iest.
w Okulicach, Boguczycach i Bratuczycach	763 ryń.
Wyżyce	134 ..
Chełm i Moszczemia	134 fl. 30
Siedlce	137 fl. 30
Kolłanow	120 .. 14
Łapczyce	322 .. ..
Kannona i Pasciaobice	162 .. 45
Poguizdaw i Niszkowice	122 .. ..
Książnice	469 fl. 48

Także i użytek z miodu i wina ze wszystkich do Państwa Niepołomic należące dobra zwyłączeniem Książnic i za Rabą leżące dobr. . . . 206.

Ochotę licytowania maiący maią rotą część fiskalney ceny za wadium przy licytacyi złożyć bez ktorego nikt do licytacyi przypuszczonym niebędzie. Także wszyscy skarbowi dłużnicy się od licytacyi wyłączaią.

W Niepołomicach dnia 1 Lipca 1801.

Kromer mp.

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa do powszechney podaie wiadomości, iż na żądanie sukcessorow Wachowiczowskich, kamienica po ś. p. Michale Wachowiczu pozostała, tu w Krakowie w Ulicy Mikołayskiey pod Nrem. 628 leżąca, urzędownie na 2137 ryń. 15 kr. oszacowana, dnia 24 o Sierpnia r. b. o godzinie 10 z rana zaczynaiąc przez publiczną licytacyą więcey daiącemu, za gotowe pieniądze sprzedawana będzie. Wszyscy zatem chcący sobie wspomnioney kamienicy nabydź maią się na mieyscu i czasie wyżey wyrażonym znaydować. Nakoniec wszyscy wierzyciele, ktorzyby iakowe pretensye do wzwyż wyrażoney kamienicy, czyli to prawem długu, czyli też z dziedzictwa wynikaiące mieli, rownie na naznaczonym czasie i mieyscu znaydować, i swoie prawa okazać powinni, gdyż inaczey wzwyż naznaczony termin uchybiwszy, więcey słuchanemi nie będą.

Dan w Krakowie dnia 6. Lipca 1801.

J. Giellinek.
M. Wohlmann.
Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Sto. Miasta Krakowa.
Kozłowski.

Per Magistratum C. R. Urb. Metropolis Cracoviæ omnibus, quibus interest, medio præsentis Edicti hisce insinuatur, ad petitionem advocati provincialis Niemerz, utpote massæ successionalis olim Joannæ Kozłowska curatoris, de præs. 3a Maii a. c. horsum exhibitam, diem fine obliquidationis jurium, sive via successionis, sive via crediti, si, & quatenus ad præfatam massam habitorum, ab hinc sub hodierno præfixam esse. Omnes itaque eo obtutu ad hic judicii die 31 Augusti a. c. hora 10 matt. sub via præclusi comparendum hisce citantur secus enim cum constituto curatore, & comparentibus, sive heredibus, sive creditoribus, pertractatio assumetur, perageturque. Datum Cracoviæ die 30 Junii 1801.

J. Gellinek.
V. Bartsch.
Krzyżanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Urbis Metropolis Cracoviæ.
Kozłowski.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Kaietanowi Skopowskiemu, że P. Jacenty Kluszewski u Sądow tych w spra-

mię względem wyzucia z prawa emphyteutycznego do grontow czyli rol na Wesołey opuszczonych, żałobę na niego podał, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga doprasza[illegible] się.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości o mieyscu iego pomieszkania, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, iemu Kaietanowi Skopowskiemu adwokata tuteyszego Pana Billewicza na iego niebezpieczeństwo i koszta zastępcą postanowiły, z którym procefs ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie, przeto on tym końcem upomina się: ażeby w czasie ieszcze przyzwoitym to iest w przeciągu dni 90 sam stanął, albo ieżeli iakie prawa swego dowody ma, te wyznaczonemu zastępcy wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą sam sobie, podług opiewu C. K. praw, na C. K. państwa dziedziczne przepisanych, przypisać musiałby.

Józef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachod:
W Krakowie dnia 27 Czerwca 1801 roku.
Elsner.

Per Magistratum Reg. Civitatis Lublinensis, medio praesentis Edicti omnibus & singulis Creditoribus judaei Abraham Nathanowicz inhabitatoris Lublinesis notum redditur, super substantia universa in hac provincia sita, tam mobili quam inmobili praefati judaei Abraham Natanowicz propria concursum creditorum apertum efse. Quam ob rem omnes & singuli qui ad formandam quampiam adversus Oberratum praetensionem sub quocunque titulo jus se habere crederent, admonentur, ut usque ad diem 1mam Xbris a. c. 18[illegible]1 ut pote terminum praeclusivum praetesionem suam medio porrigendi adversus constitutum in persona advocati hujatis Dni Andreae Kozyrski curatorem ad Lites actionalis Libelli coram hocce Reg. magistratu eo certius insinuent, & in suo Libello, non solum de liquiditate suae praetensionis, sed simul etiam de jure vi cujus ad mentem cod. jud. cap. 9 in hac vel illa classe collocari desiderant, fimiter doceant, quo secus lapso frustra usq; ad dictam diem 1 Xbris 1801 praestituto liquidationis termino nemo amplius cum sua praetensione audietur. Itq; qui usq; ad illum terminum praetensiones suas coram hocce judicio non liquidaverint, ab universa in hac civitate etiam si alias re vera aut jus compensationis illis competeret, aut illi bonum quoddam jure proprietatis ex massa repetendum haberent, aut deniq; praetensioni illorum constituta per oblatuationem aut roborationem ejus super bono immobili hyppotheca cautum afset, ita quidem ut potius ejusmodi creditores, si fors mafsae una aliquid debeant, non obstante serviente sibi alius jure, seu compensationis seu proprietatis seu pignoris, debitum suum exolvere teneantur. Coeterum cum una juxta § 86 Cod. Jud. Cap 9ni Curator bonorum, & Deputatio e Graemio Creditorum eligi debeat, proinde omnes creditores simul pro die 15 Xbris, a. c. 1801 hora 9na matutina ad hic judicii eaterus comparendum, una adcitantur, cum addito ut dicta die eo certius compareant, & curatorem bonorum atque deputationem creditorum conformiter § 92 & 93 Cod. Jud: sibi eligant, & quo ad futuram mafsae hujus administrationem interse conveniant, tum potestatem denominandae creditorum deputationis in rebus ad massam concursus pertinentibus definiant, quo secus si creditores nec curatorem mafsae nec deputatos eligerent, aut diem statum deserent, ad mentem §. 95 Cod. Jud. periculo ipsorum curator mafsae & deputati ab hujati judicio denominabuntur. Datum Lublini die 17 Junii 18[illegible]1.

Einberg.
Lewandowski.
Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.
Franc. Krępski, sekre.

Wezwanie edyktalne C. K. Gubernium Galicyi Zachodniey.

Ze wsi Skorkowicz do państwa wielka Wola w Konieckim cyrkule położonego należącey rodem będących, i tamże dawniey za parobków służących dwoch poddanych Łukasza Kryskę, i Pawła Kazałę, ktorzy bez pozwolenia za granicę wyszli, wzywa C. K. Gubernium, ażeby w przeciągu 4 miesięcy od dnia ogłoszenia nnieyszego edyktu tym pewniey powrocili, ileże w przeciwnym razie postąpi się zniemi podług przepisu prawa. W Krakowie dnia 9go Czerwca 1801.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Wacławowi Tyminskiemu, i Joannie z Tyminskich Gasiyoski o mieyscu pomięszkania niewiadomym: że Grzegorz Mazurkiewicz u sądów tych wsprawie względem zapłacenia summy 1500 zł. pol. c. s. c. i expensow prawnych, załobę na nich podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości PP. zapozwanych mieysca pomięszkania, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduią się, onymże obżałowanym adwokata tuteyszego Józefa Lewickiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym procefs ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; przeto oni Edyktem ninieyszym tym końcem upominaią się, ażeby w czasie ieszcze przyzwoitym, to iest 17go Października r. b. o godzinie 9tey z rana sami stanęli, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przeszłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili i podług przepisu tych srzodkow prawa używali, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu praw, na C. K. państwa dziedziczne przepisanych, przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniey.
W Krakowie dnia 1go Lipca 1801 roku.
Elsner.

Per Cæs. Reg. Forum Nobilium provinciale Lublinense Galliciæ Occidentalis notum redditur, ad instantiam commifsionis centralis pro Negotiis Sese Fortuna lapsorum Cambiatorum Varsaviæ constituta, fine afsumendæ Subhastationis Bonorum Łęczna cum attinentiis, in circulo Lublinensi iacentium, & Domini Comitis Kalckreuth pro priorum, juxtaque actum detaxationis a quovis cujus interest, prævie in Gremiali hujati officio registraturæ, vel circa ipsum actum inspiciendum ad prætium 2376,055 fl. pol. 10 gr. judicialiter detaxatorum in satisfactionem 5278 duc. 14 fp. 18 gr. cum usuris mafsæ Bancali Kabritovianæ ex maiori summa a d. functa Elisabetha Principifsa Sapiezyna obveniente, & a Domino Adolpho comite Kalkreuthe coafsumpta restantium in hocce Cæs. Reg. Foro die 21 Augusti horam 9nam matutinam præfigi, in quo plus offerens non tantum nomine vadii decimam partem æstimationis prævie deponere & solutionem quanti in executionem ducti præstare, sed etiam ad mentem §. 436 Cod. Jud. credita bonis bis inhœrentia pro Ratha pretii oblati, in se recipere tenebitur, si quidem creditores, ante stipulatam forte renuntiationem crediti solutionem accipere detrecteat. Cæterum etiam omnes in præfatis bonis Łęczna cum attinentiis hypothecaris creditores, pro eodem termino, quin specialem adcitationem præstolentur juxta Aulicum Normale die 22 Augusti, Anni 1797 hisce adcitantur quo secus ji qui se in præfixo termino non stiterint nec contra emptorem aut susceptorem eorundem bonorum, nec contra seu ad ipsum bonum, jus aliquod se amplius habere, sed suam satisfactionem ex prætio venditionis, aut alia debitoris substantia quærere debere sciant.

Wittorff.
Purtscher.
Friedenthal.

Ex Consilio C. K. Fori Nobil. Lubl. Galiciæ Occident.
Datum Lublini Die 3 Junii. 1801.
Sahaneck.